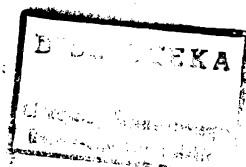

Opublikowano dnia 15 maja 1954 r.

C046 13/06

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36242

Kl. 80 b, 12/06

Zakłady Wytwórcze Aparatów Wysokiego Napięcia
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione *)

(Warszawa, Polska)

Kit do zbrojenia izolatorów

Udzielono patentu z mocą od dnia 15 kwietnia 1952 r.

W elektrotechnice do zbrojenia izolatorów używa się dotąd albo kitu glejowego, albo cementu. Kit glejowy w większości przypadków spełnia swe zadanie bardzo dobrze, ale jest drogi i bardzo szkodliwy dla zdrowia. Procesy wiązania cementu przebiegają bardzo powoli, przy tym cement zwiększa swoją objętość, co powoduje naprężenia doprowadzające, niekiedy nawet do pęknięcia izolatorów.

Według wynalazku do łączenia porcelany lub szkła z okuciami metalowymi stosuje się masę przygotowaną z kredy, piasku i szkła wodnego. Kreda w masie tej może być częściowo lub całkowicie zastąpiona przez kaolin (glinkę), albo przez wapno gaszone w proszku. W skład masy mogą wchodzić wszystkie trzy te składniki lub tylko dwa, albo tylko jeden. Piasek może być zastąpiony przez jakikolwiek inny materiał odpad-

kowy wytrzymały mechanicznie i odporny chemicznie. Suche składniki masy miesza się dokładnie ze sobą i dodaje się tyle roztworu szkła wodnego (najlepiej o gęstości 36—45 Bé), aby wytworzyła się masa nadająca się do wypełnienia szczeliny pomiędzy izolatorem i okuciem w miejscu łączenia. Kit według wynalazku składa się z 0,1—0,3 części wagowych kredy i (lub) sproszkowanego wapna gaszonego i (lub) kaolinu, 1,5—4,0 części wagowych piasku lub innego podobnego materiału oraz 0,25—0,6 części wagowych szkła wodnego (w przeliczeniu na substancję suchą).

Dobre wyniki otrzymuje się na przykład przy zastosowaniu masy o następującym składzie: 2 części wagowe kredy w proszku, 20 części wagowych drobnego piasku, 3 części wagowe szkła wodnego, po przeliczeniu na substancję bezwodną.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest H. Zukowski w Warszawie.

Szybkość wiązania masy przyrządzanej z samej kredy lub z samego kaolinu, albo z mieszaniny

tych składników jest stosunkowo mała. W temperaturze zwykłej całkowite stwardnienie następuje dopiero po 5—10 dniach. Szybkość wiązania łatwo jednak przyspieszyć przez podwyższenie temperatury, na przykład do 80—250° C. W temperaturze podwyższonej zupełne stwardnienie masy następuje po upływie kilkunastu minut do kilkunastu godzin, zależnie od wymiarów łączonych części i od wysokości temperatury. Szybkość wiązania masy można bardzo przyspieszyć przez dodanie wapna gaszonego w proszku.

Masa według wynalazku, należyście i starannie przygotowana daje mocne i trwałe połączenie izolatora z okuciem.

Po zupełnym stwardnieniu jest ona praktycznie nierozpuszczalna w wodzie oraz w rozcieńczonych kwasach i zasadach.

Zastrzeżenie patentowe

Kit do zbrojenia izolatorów, znamieny tym, że składa się z 0,1—0,3 części wagowych kredy i (lub) sproszkowanego wapna gaszonego i (lub) kaolinu, 1,5—4,0 części wagowych piasku lub innego podobnego materiału oraz 0,25—0,6 części wagowych szkła wodnego (w przeliczeniu na substancję suchą).

Zakłady Wytwórcze

Aparatów Wysokiego Napięcia
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione